

en saadan Bestemmelse er gavnlig for Samfundet og for Familierne, har suld Tjæte til at give den, hvad ogsaa i andre Lande, hvor Individets Frihed i lige saa høi Grad som hos os respekteres, har været Tilfældet.

Udvalget antager ikke, at det i Reglen vil lade sig gjøre at tilveiebringe en saadan Sondring mellem Arbeidere af forskjelligt Køn, som arbeide i den samme Fabrik, som ved Bestemmelsen i § 7 tilsigtes, og formener derfor, at denne Bestemmelse bør bortfalde.

Bestemmelsen i Slutningen af 1ste Stykke af § 8 gjør en Indskrænkning i den Indenrigsministerens forbeholdte Myndighed til ubetinget at forbyde, at unge Mennesker beskæftiges ved Fabrikarbeide, som medfører Skade for deres Liv og Helbred, hvilken Indskrænkning det vistnok vil være nødvendigt at have, efter som det er et af de største og væsentligste Misbrug, der hidtil ved Fabrikkerne her i Landet have fundet Sted, at enkelte af disse, f. Ex. Fosfor-Landskiftfabrikker vedblivende kunne modtage unge Mennesker til Arbeide, uagtet flere af disse ved dette have tabt deres Førlighed. Medens der paa den anden Side har været Tvivl hos Udvalget, om det vilde være rigtigt, at give Bemyndigelse til administrativt at forandre Lovens Bestemmelser, naar disse blive saaledes lempede, som af Udvalget foreslaaet, har man dog ansat det betænkeligt, ganske at afskaffe Afgangen dertil, men har søgt at betegne, at saadanne yderligere Lempelser kun i ganske særlige Tilfælde bør gives.

Udvalget antager ikke, at de i § 9 omhandlede Lægeundersøgelser, der skulle foregaa, forinden Barnet eller det unge Menneske modtages i Arbeide, ville have megen praktisk Virkning som Beskyttelse imod, at dette ikke overstiger den Unge's Kræfter, og Bedømmelsen af det enkelte Arbeides Indflydelse paa den Unge's Helbred vil udfordre saa meget særligt Kjendskab til Arbeidet, at det er at forudsætte, at Lægeattekterne haade ville blive givne og negete efter ganske vilkaarlige og forskjellige Regler af de forskjellige Læger. — Udvalget tror, at det gode Diemed, hvori disse Lægeundersøgelser skulle foregaa, bedre vil fyldestgøres ved at bestemme, at der ved ethvert større Arbeidsstieb skal være en fast Læge, som fører Tilsyn baade med Arbeidsstiebets og Arbeidernes Sundhedsforhold og aarlig giver Beretning herom. — Foruden de meget værdifulde Oplysninger, der ad denne Vej regelmæssigt af Tilsynet ville erholdes om Fabrikforholdene, er det at haabe, at Lægen vil søle sig kaldet til at være Børnenes, de unge Menneskers og Kvindernes naturlige Ven og Beskytter, og at han bedre end nogen Anden vil kunne bedømme, hvad der baade fra Arbeidsgiverens og fra Statens Side kunde være at foretage ei blot med Hensyn til Sundhedsforholdene, men i det Hele til Arbeidernes Vel.

Naar det i § 11 paahydes, at de deri om-

handlede Registre skulle indeholde Oplysning om Børnenes Skoletid, ville Bestemmelserne om, at der skal medbringes Beviser fra Skolebestyrelsen, hvilket vil medføre en Uleilighed for denne og for Børnenes Forældre, formentlig ikke være nødvendige. Fødselsattesten maatte helst tillægges Registret, for at den i dette anførte Alder strax kan kontrolleres af Tilsynet ved Registrærets Eftersyn.

Det vil vistnok kun ved saa Fabrikker være muligt at efterkomme Bestemmelsen i 1ste Stykke af § 12 om, at de Løbende Dele af Fabrikken, hvormed de unge Mennesker ere udsatte for at komme i Berøring, skulle være „sikkert indheggede“. — I Maskinvæverier, Spindierier, Klædefabrikker osv. lader dette sig ikke gjennemføre.

Foruden det almindelige Tilsyn, som af Sundhedspolitiet kan føres med Sundhedslovgivningens Overholdelse i Fabrikker, og som ifølge de fleste af de større Kjøbstæder gjældende Sundhedsvedtægter tillige kan udstrækkes til en Kontrol med, at Arbeidstiden for ukonfirmerede Børn aspases efter disses Kræfter, er Udvalget enigt i, at der udfordres et særligt Tilsyn med Fabrikker og lignende Arbeidssteder, dersom de Bestemmelser, som nærværende Lov indeholder, nysigtig og vedblivende skulle kunne ventes overholdte paa Arbeidsstederne saavel i Stovvedstaden og i Kjøbstæderne som ogsaa paa Landet, og dersom det tillige skal blive muligt at erholde den Overigt over Fabrikvirksomheden og det Kjendskab til Arbeidsmaaderne og Arbeidsbetingelserne, der udkræves for Lovgivningsmagten som Grundlaget for en videre Udvikling af Fabriklovgivningen og Behandling af Arbeids- og Arbeider-spørgsmaalene.

Udvalget finder det derfor rigtigt, at der i disse Diemed ansættes særlige Arbeidsinspektører, som, naar Valget maatte blive heldigt, ville kunne have god Leilighed til at være Medglere imellem Arbeidsgiverne og Arbeiderne, idet de under den nævnte Forudsætning ville forstaa at vinde Begges Tilid. — Efter vort Lands ringe geografiske Udstrækning og Letheden i at bereise dette samt efter Antallet af Fabrikkerne og den større Del af disses Velggenhed ved Jernbaner, har Udvalget dog forment, at det i alt Fald foreløbig kunde være tilstrækkeligt at have to saadanne Bestillingsmænd, hvis Forretningers Omraade og Bestaffenhed nærmere maa bestemmes af Indenrigsministeren ved en Instrux, medens det dog henstilles, om det ikke maatte findes rettest, at de selv efter den Erfaring, de indhøste, blive noget raadige over, hvorledes de hensigtsmæssigt formene at kunne dele de paagjældende Forretninger imellem sig, hvorfor Arbeidet formentlig helst bør overdrages dem som et Hele, for hvilket de Begge bære Ansvaret, og som de efter Overenskomst kunne dele mellem sig. — Om end den nærmere Bearbejdelse af disse Inspektørers Beretninger og en Ledelse af det Hverv, de have at opfylde, vil medføre forøgede Forretninger for Indenrigsministeriet og for det